

FOTÁ~K - 90

ÁšterÁ½, 26 kvÁ·ten 2015

Jeden by Á™ekl, Á¾e se pouÄ•ím a s ÄEeÄ^kem zÄ^stanu a¾ do konce svých dnÄ^ (dávám si rok, maximálnÄ^ dva) zavÄ™me proto¾e kdy¾ jdeme ven, tak se stane poka¾dÉ nÄ^co, co naruší mou kÄ™ehkou psychiku a to já u¾ pÄ™estává zapotÄ™ebí. NicménÄ^ nedbaje pÄ™edevším zkušenosti, se ze mÄ^ o víkendu stal rodinný typ a spolu se syneř Natařou jsme zavítali na blízkou monumentální pouÅ¥.

Monumentální pouÅ¥ nebyla tak monumentální, jak jsem si vysnil a jak jsem si pamatoval z dÄ^tství. OÄ•ividnÄ^ kolotoÄ•á™ský prÄ™mysl prořel velkou krizí, co¾ se promítlo nejen do chabosti atrakcí, ale ani ta atmosféra nebyla ni moc. DÄ™íve nadřeni kolotoÄ•á™ji z plna hrdla a řibalským úsmÄ^vem vyÄ™vávali na celé kolo, aÅ¥ se jedeme projet na jejich labutích. Nyní stáli odevzdanÄ^ opÄ™meni o svou atrakci a znuÄ^nÄ^ pokušovali. Doba je dnes jinde. PoÄ™ jsou na tom ale lépe než cirkusáci, kteří díky krizi v cirkusovém odÄ^tví musí jíst svá vycvičená zvířata, aby pÄ™estávali zasvěcenými se začíná mluvit i o kanibalismu. Tak¾e kolotoÄ•á™ji jsou na tom ještě dobř. Ponurá atmosféra však nemÄ^la na ÄEeÄ^ka žádný vliv. Plný nadřeni ihned po pÄ™íchodu knockautoval opodál stojící holÄ•iÄ•. Zatímco zdrhal skrz zábavní park kamsi v dál s Natařou kÄ™iíci "stÄ^j ty sigÄ™e" v zádech, já jsem se s maximální ponížností omlouval dvoumetrovému a stokilovému otci knockautované holÄ•iÄ•ky ve snaze nedostat pÄ™es dr¾ku. Nařtí, jak se ukázalo, otec byl takté¾ na mateřské dovolené, tak¾e mÄ^l v dobř incidentu mikrospánek a kdy jsem se mu snažil omluvit, odzbrojil mÄ^ vřtou, jestli nevím, co je dneska za den. Ten to taky nemá lehký. Mladý pán byl Natařou odchyten zrovna kdy¾ se snažil vlézt po bahnÄ^ pod autodrom, tak¾e vře bylo v poÄ™ádku. Zabahněné dítě jsem ledabyle otÄ™el papírovým kapesníkem a se slovy: "to má dobrý" jsme se mohli vrhnout do víru kolotoÄ•á™. Jako první jsem řounul dítě do skákacího hradu a s úlevou a poklidem jsem si zapálil cigaretu. ÄEeÄ^k byl ve skákacím hradu velmi spokojený chlapec. Chvilku si řsakoval, než mohutným skokem vyskočil z hradu pryč a zdrhal bos zpřt k autodromu a opřt plnou parou do bahna. Odbahnil jsem dítě znovu papírovým kapesníkem a pÄ™enesl zpřt do hradu. Paní, která hrad obsluhovala, jsem se zeptal, zda by bylo možné východ z hradu zabarikádovat tÄ™eba nějakým povozem s tím, že bych jí dal dvě kila a ÄEeÄ^k by si skákal v hradu do věra, zatímco bychom řli s Natařou spát. Podle paní to možné nebylo. Zklamán nechotou a nasazením paní u skákacího hradu jsem znovu odchytil dítě, které vyskočilo z hradu a kamsi nesmyslnÄ^ bÄ^řelo a řli jsme na labutÄ^ Natařou odmítla být s ÄEeÄ^kem zavřená ve vzduchu v jedné labuti, tak¾e jsem řel s klukem já. Jedna jízda na labutích mÄ^ vyřila na krásných osmdesát korun. Kupodivu na pouti dÄ^ti slevu nemají. Hrad za Ä•tyřicet korun a jedna jízda labutí a u¾ jsme tam pÄ™es stovku. JeřtÄ^ že skákání do bahna bylo zadara. LabutÄ^ byla slabota. To se to dokola a umÄ^lo to jeřtÄ^ nahoru a dolÄ^ ÄEeÄ^k chtÄ^l nahoru, i kdy¾ u¾ jsme nahoř byli, tak¾e se vzř jsme jeli dolÄ^, abychom mohli s velkou pompou opřt nahoru, tak byl úplnÄ^ nepřetný. MÄ^ bylo blbÄ^, proto¾e se to toř navíc mám strach z výřek, tak¾e tady byl problém s ÄEeÄ^kem, který se oÄ•ividnÄ^ výřek nebojí a chtÄ^l být nahoř. Nakonec jsme to vyřsili kompromisem, kdy jsme zÄ^stali poÄ™ád nahoř, mÄ^ se motala hlava, bylo ř a ÄEeÄ^k řval, že u¾ to výř nejde. Nařtí to trvalo chvilku (asi abychom si za osm přtek moc nevyskakovali), tak¾e díky Bohu. Po úpřchu na labutích následoval vodní zorbing. ÄEeÄ^kovi se to moc líbilo, proto¾e bylo kulaté. ÄEeÄ^k má rád kulaté vřci. Chvilí jsme stáli u provizorní kasy na zorbing, ale nikdo si nás nevřiml. OkatÄ^ jsem se rozhlířel, mával penÄ^řenkou, ale žádná obsluha nedorazila. Patř provozovatel této atrakce se v rytm bájěné atmosféry celé poutÄ^ pod tíhou dlouhÄ^ nÄ^kde obřsil, nebo se stal obřtí hladových cirkusákÄ^ TÄ^řko řict. sice hlasitÄ^ protestoval, ale museli jsme zajít jinam. Jediná atrakce, kde jsem jeřtÄ^ zahlédl obsluhu, byla jakýsi vodní svřt. Opřt bazének, na kterém byly lodičky s volantem. Nevypadalo to extra zábavnÄ^, ale stálo to jenom ředesát korun, tak¾e bych byl hlupák, kdybych na to s ÄEeÄ^kem neřel. No a byla to fakt pecka. Lodička se řinula po hladinÄ^ závratnou rychlostí stojícího auta, tak¾e jsme se akorát řili na místÄ^ Za chvíli nás obsluha slovila hákem a bylo to. Fakt si ale vzpomínám, že za mého dÄ^tství ty atrakce byly boří. PÄ™i vystupování ÄEeÄ^ka alespoň řlápnul do vody a nikomu to neřekl, tak¾e to беру jako poloviřní vítřství. JeřtÄ^ jsem chtÄ^l s Natařou na autodrom, tam ale taky nebyla obsluha, tak jsme ÄEeÄ^ka řsovali aspoň na chvilku znovu do skákacího hradu. Odtud byl vykázán, proto¾e mÄ^l mokré a řsavině nohy, Ä•im¾ paní znehodnotil atrakci. PÄ™i zbřsilé kadenci dvě za řmi dny, pÄ™ijde jistÄ^ o mnoho řsavení. Cestou jsme jeřtÄ^ koupili ÄEeÄ^kovi cukrovou vatu, kterou v nestřeném okamžiku ztratil (byla to chvilka, kdy jsme nedávali pozor a cukrová vata nikde) a pak jsem vítřzoslavně zahlásil, že Natařou vystřelím řři. Bylo to z toho dÄ^vodu, abych jí naznačil, že jsem poÄ™ád jeřtÄ^ sice žádný extra macho mu¾, ale poÄ™ád mu¾. Za padesát korun jsem dostal řmi diabolky, díky vychýlené muřnetrefil vřbec nic (byl jsem rád, že jsem trefil protřřnu), paní od řmelnice mi dala malou papírovou řři jako cenu útřchy a bylo po řem. MÄ^l jsem sto chutí vyřádat si jeřtÄ^ jednu diabolku a sejmut tu bábu od řmelnice za to, že je takový řřizůk ale tou puřkou s vychýlenou muřkou, bych jí netrefil. Fakt nevím, jak to ohodnotit. ÄEeÄ^k celkem moc nic nevyvedl, tak¾e z tohoto pohledu velký úpřch. Vystřelil jsem Natařou řři (ona neví, že jsem netrefil vřbec nic), tak¾e to bylo taky dobrý. Zabil jsem nÄ^jaký řas, co¾ je na rodiřovské základ vřeho. Ale ta pouÅ¥ byla fakt ubohá. DOMINIK LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokračování co nejříve)